

شرکت‌های مادر تخصصی

به منظور قدردانی از خدمات کارکنان شاغل در شرکت‌های وابسته (غیردولتی) و در اجرای سیاست‌ها و برنامه‌های وزارت نیرو مبنی بر جذب و بکارگیری نیروی انسانی جوان و شایسته، اصلاح ساختار نیروی انسانی و تشویق و تسهیل در فرآیند بازنشستگی کارکنان، شرایط و ضوابط بهره‌مندی از پاداش سنوات تشویقی بازنشستگی اختیاری از تاریخ ۱۳۹۹/۱/۱، بمنظور طرح و تصویب در مجامع عمومی ذیربط، بشرح ذیل اعلام می‌گردد:

۱. کارکنان شاغل دارای قرارداد دائم و مدت معین در شرکت‌های مدیریت تولید برق، توزیع نیروی برق و آب و فاضلاب که بر اساس قانون تامین اجتماعی و قوانین و مقررات مرتبط دارای شرایط بازنشستگی به‌اختیار خود می‌باشند، در صورت درخواست بازنشستگی، از پاداش سنوات تشویقی بشرح جدول مندرج در بند (۳) بهره‌مند می‌گردند.

تبصره ۱. منظور از شرایط بازنشستگی به‌اختیار خود، دارا بودن حداقل شرایط بازنشستگی از لحاظ سن و سابقه پرداخت حق بیمه در چارچوب قانون تامین اجتماعی و قوانین و مقررات مرتبط می‌باشد.
تبصره ۲. منظور از سابقه پرداخت حق بیمه، مجموع سوابق کاری داخل و خارج از شرکت‌های وابسته (غیردولتی) است که بر اساس گواهی صادره از سازمان تامین اجتماعی، حق بیمه آن به موجب قوانین و مقررات مربوط توسط دولت، کارفرما یا خود همکار پرداخت شده باشد.
احتساب و پرداخت هرگونه حقوق و مزایا از قبیل سنوات، گروه و... به سوابق کاری که فاقد پرداخت حق بیمه باشد، ممنوع است.

تبصره ۳. مدت خدمت سربازی، حضور در جبهه، اسارت و جانبازی در صورت پرداخت حق بیمه طبق ضوابط و مقررات مربوطه توسط دولت، کارفرما یا خود همکار مشمول شرایط بازنشستگی به‌اختیار خود و پرداخت پاداش سنوات تشویقی و استحقاقی می‌باشد.

بر اساس ماده (۱۳) قانون حمایت از آزادگان، قانون نحوه بازنشستگی جانبازان انقلاب اسلامی ایران و جنگ تحمیلی، معلولین عادی و شاغلین مشاغل سخت و زیان‌آور و ماده (۲۷) قانون جامع خدمات‌رسانی به ایثارگران، مدت سنوات ارفاقی آزادگان، جانبازان و رزمندگان صرفاً در صورت تمایل و درخواست کتبی آنان مشمول این بند می‌گردد.

۲. شرکت موظف است به نحو مناسب کلیه کارکنان را از مفاد این بخشنامه مطلع نماید و در صورت درخواست واجدین شرایط بازنشستگی به‌اختیار خود، بر اساس بند (۱) و پس از موافقت صندوق بازنشستگی سازمان تأمین اجتماعی، حکم بازنشستگی آنان را صادر کند.

تبصره- شرکت می‌تواند حکم بازنشستگی کارکنانی که تاریخ احراز شرایط بازنشستگی به‌اختیار خود آنان در طول سال می‌باشد تا شش (۶) ماه تاخیر و حداکثر تا پایان همان سال صادر نماید.

۳. پاداش سنوات تشویقی موضوع این بخشنامه با رعایت بندهای مذکور، به ازای هر سال سابقه خدمت قابل قبول در شرکت، بر اساس جدول زیر تعیین می‌گردد:

شاغلین مشاغل کارشناسی و بالاتر	شاغلین مشاغل کارگری، کمک کارشناسی، تکنسینی و همتراز	مشاغل پاداش سنوات تشویقی
۲۰ روز	۳۰ روز	به ازای هر سال سابقه خدمت قابل قبول در شرکت

تبصره - مبنای محاسبه پاداش سنوات تشویقی، حقوق مبنای مندرج در آخرین قرارداد کار یا حکم کارگزینی می‌باشد.

۴. سقف پاداش سنوات تشویقی، صرفاً به کارکنانی پرداخت می‌شود که درخواست بازنشستگی خود را با رعایت بندهای فوق‌الذکر در تاریخ احراز شرایط بازنشستگی به‌اختیار خود به شرکت ارائه نمایند. کارکنانی که به هر دلیل در تاریخ مقرر تمایلی به بازنشستگی نداشته باشند، به ازای هر ماه تأخیر از زمان احراز شرایط بازنشستگی به‌اختیار خود، یک روز از پاداش سنوات تشویقی بند (۳) (به ازای هر ماه تاخیر یک ماه از مجموع پاداش سنوات تشویقی) تا کاهش کامل پاداش مذکور، کسر می‌گردد و پس از آن صرفاً از پاداش سنوات استحقاقی موضوع مواد (۲۴) و (۳۱) قانون کار جمهوری اسلامی ایران بهره‌مند می‌شوند.

۵. کارکنانی که از مزایای مشاغل سخت و زیان‌آور استفاده می‌نمایند، در شمول این بخشنامه قرار نمی‌گیرند. در خصوص کارکنان شاغل در مشاغل سخت و زیان‌آوری که تاییدیه مراجع ذیربط مبنی بر تصدی مشاغل مذکور را اخذ ننموده‌اند، در صورت درخواست استفاده از مزایای این بخشنامه، شرکت موظف است تمهیداتی نظیر اخذ تعهد محضری اتخاذ نماید تا در صورت شکایت فرد و یا صدور حکم توسط مراجع قانونی مبنی بر برخورداری از مزایای مشاغل سخت و زیان‌آور، بار مالی ناشی از آن از محل پاداش سنوات تشویقی دریافتی تأمین گردد.

۶. شرکت می‌تواند به سوابق خدمت قابل قبول خارج از شرکت و قبل از استخدام کارکنانی که دارای سابقه پرداخت حق بیمه باشند، به ازای هر سال سابقه کار به مأخذ یک دوم و حداکثر تا سقف پنج (۵) سال، صرفاً پاداش سنوات تشویقی بند (۳) پرداخت نماید. پرداخت پاداش سنوات استحقاقی موضوع مواد (۲۴) و (۳۱) قانون کار جمهوری اسلامی ایران به این سوابق ممنوع می‌باشد.
۷. شرکت می‌تواند به کارکنانی که قبل از رسیدن به شرایط بازنشستگی به‌اختیار خود، از کارافتاده کلی یا فوت می‌شوند به ازای هر سال سابقه خدمت قابل قبول در شرکت، پاداش سنوات تشویقی بند (۳) به آنان یا ورثه قانونی آنان پرداخت نماید.
۸. در صورت جابجایی یا انتقال کارکنان، شرکت مبدأ موظف به انتقال مبلغ ذخیره سنوات استحقاقی آنان به شرکت مقصد خواهد بود. شرکت مقصد موظف است در زمان خاتمه قرارداد کار یا خدمت به لحاظ بازنشستگی، از کارافتادگی کلی و یا فوت، پاداش سنوات استحقاقی موضوع مواد (۲۴)، (۳۱) و یا (۳۲) قانون کار جمهوری اسلامی ایران و در صورت بازنشستگی به‌اختیار خود، پاداش سنوات تشویقی مربوط به سوابق خدمت قابل قبول در شرکت مبداء را پرداخت نماید. عدم وصول ذخیره سنوات استحقاقی از شرکت مبدأ، رافع مسئولیت شرکت مقصد در پرداخت پاداش‌های مذکور نمی‌باشد.
۹. پاداش سنوات تشویقی صرفاً به کارکنانی پرداخت می‌گردد که دارای شرایط بازنشستگی به‌اختیار خود باشند. کارکنانی که بر اساس احکام مراجع قانونی به انفصال از خدمت محکوم می‌گردند و یا قبل از احراز شرایط بازنشستگی به‌اختیار خود، به صورت داوطلبانه (استعفاء) یا ترک خدمت، قطع رابطه استخدامی می‌نمایند، مشمول پاداش سنوات تشویقی نمی‌باشند.
۱۰. پرداخت مزایای انگیزشی غیرمستمر خارج از قرارداد کار یا حکم کارگزینی به کارکنان از زمان احراز شرایط بازنشستگی به‌اختیار خود، ممنوع می‌باشد.
۱۱. انتصاب در مشاغل مدیریتی و سرپرستی و ارجاع کار در خارج از وقت اداری (اضافه کاری)، واگذاری منزل سازمانی و اعطای سایر تسهیلات به کارکنان دارای (۳۵) سال سابقه پرداخت حق بیمه و یا (۶۰) سال سن، ممنوع می‌باشد.
۱۲. اجرای مفاد این بخشنامه در مورد مدیران عامل شرکت‌های وابسته (غیردولتی) تا پایان دوره تصدی سمت مدیرعاملی به تعویق می‌افتد. بدیهی است این افراد در صورت عدم درخواست بازنشستگی در پایان دوره مذکور همانند سایر کارکنان با رعایت بند (۴) مشمول محدودیت‌های بندهای (۱۰) و (۱۱) می‌گردند.

۱۳. شرکت موظف است بر اساس ماده (۷۸) قانون تامین اجتماعی نسبت به بازنشستگی کارکنانی که حداقل (۵) سال پس از رسیدن به سن بازنشستگی مقرر در قانون مذکور به کار خود ادامه داده‌اند، اقدام نماید.

۱۴. کارمندان شرکت‌های تابعه (دولتی) در صورت مأموریت به شرکت‌های وابسته (غیردولتی) از نظر شرایط بازنشستگی، تابع قوانین و مقررات و سیاست‌های حاکم بر شرکت مبدأ می‌باشند. این قبیل کارکنان در صورت احراز شرایط بازنشستگی به‌اختیار خود، همانند سایر کارکنان شرکت‌های وابسته (غیردولتی)، مشمول محدودیت‌های بندهای (۱۰) و (۱۱) می‌گردند.

۱۵. بکارگیری کارکنان بازنشسته و بازخریدشده ممنوع می‌باشد.

۱۶. شرکت مکلف است پاداش سنوات استحقاقی پایان خدمت کارکنان را بر اساس مواد (۲۴) و (۳۱) قانون کار جمهوری اسلامی ایران در زمان خاتمه قرارداد کار یا خدمت به لحاظ از کارافتادگی کلی، فوت و یا بازنشستگی با رعایت دادنامه شماره ۹۸۰۹۹۲۰۹۰۵۸۱۳۳۲۸ مورخ ۱۳۹۸/۱۱/۲۹ هیات عمومی دیوان عدالت اداری پرداخت نماید. پرداخت پاداش مذکور قبل از خاتمه قرارداد کار یا خدمت تحت هر عنوان ممنوع می‌باشد.

۱۷. این بخشنامه جایگزین بخشنامه شماره ۵۰/۱۰۰/۹۴/۲۱۳۸۸ مورخ ۱۳۹۴/۴/۸ و اصلاحات بعدی آن می‌گردد و از تاریخ اجراء بندهای (۷-۷) و (۹) بخشنامه شماره ۵۰/۱۰۰/۹۷/۱۳۳۳۲ مورخ ۱۳۹۷/۲/۹، بندهای (۶-۹) و (۶-۱۰) دستورالعمل ۵۰/۱۰۰/۹۷/۱۷۵۰۲ مورخ ۱۳۹۷/۳/۷، بندهای (۶-۸) و (۱۰) بخشنامه شماره ۵۰/۱۰۰/۹۸/۱۴۳۸۰ مورخ ۱۳۹۸/۲/۱۸ و سایر ضوابط مرتبط در این خصوص لغو می‌گردد.

۱۸. نظارت بر حسن اجرای این بخشنامه بر عهده مدیران عامل شرکت‌های مادر تخصصی می‌باشد. شرکت‌های مذکور موظفند گزارش عملکرد سالانه این بخشنامه را حداکثر تا پایان همان سال، به معاونت تحقیقات و منابع انسانی ارسال نمایند.

رضا اردکانیان